

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Continuatio II. Romæ Sanctæ

Fabri, Augustinus

Augustæ Vind., Anno M.D.CC.XXX.

No. LXXXVI. Vincentus Ludovicus Maria Gotti Bonnoniensis. Ordinis
Prædicatorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72647](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72647)

No. LXXXVI.

VINCENTIUS LUDOVICUS
MARIA GOTTI
BONNONIENSIS.

Ordinis Prædicatorum.

Incentius Maria Gotti Ordinis Prædicatorum tit. S. Pancratij Presbyter Cardinalis, Patriarcha Jerosolomytanus Assistens Congregationum S. Officij, Rituum, Episcoporum, Regularium, de propaganda fide, Examinator Episcoporum, Bonnoniæ honestissimis natus est Parentibus: ejus Parens Professore & Publicum Medicinæ Lectorem in dicta Urbe egit; dignus tanto filio, à quo plurimorum dependeret salus. A puero optimis morum institutus præceptis, vix mundum aspexit, despexit: & ne immundi mundi quasdam contraheret maculas, totum se se involvit mundissimo Candori D. Dominici habitus, prout hodie gestare solent Fratres Prædicatorij. Præ ætatis teneritudine portandi habitum Religionis vix capax, ad austeritates illius æquo animo ferendas utràsque jam protendebat manus. Magister ante grandævus in schola virtutum, quam tyrocinium egressus, Quo finito, tener hic D. Dominici catulus in immensum Thomistica doctrinæ oceanum projicitur, ut solerter innatando Aquinatici radios caperet Solis. Cum igitur Fratri nostro Vincentio Ludovico Mariæ sagacissimum esset ingenium, intellectus perspicacissimus, & supra ætatem maturum judicium, tantos brevè in Schola Thomæ progressus fecit, ut flumina oraculorum ex ore ejus egredi putarentur: nam grande Philosophiæ arcanorum, & Theologiæ mysteriorum palatium factus, vix quidquam hominis prætulit Angelo similior, & morum candore, & scientiarum flore. Progressu itaque temporis frater Gotti non Bonnoniam duntaxat nativum suæ Patriæ solum, sed & totam penè Italiam sua complexus est Doctrina: nam in studio ibidem generalissimo per plures annos Regentem agens, ipsam Bonnoniam, quæ propter eximios in omni scientiarum genere versatissimos Viros *Docti*, vel *docens* indigitatur, plurima docuit, ipsique Doctores in difficillimis tum Philosophicis cum Theologicis quæstionibus elucidandis ad ipsum quasi oraculorum Tripodem recurrentes, doctiores abibant. Felices fuere præ reliquis candidi Thomistica sententiæ Alumni, qui sacræ doctrinæ fluentia à tanti Magistri ore hauserunt, qui quidem ut condecens erat, in ejus præsentia digitum ori imponebant, modo verò alta gratitudinis voce tanti viri per omnes Provincias quæ latè patet D. Dominici Ordo, doctrinam deprædicant, & quadam relativa, & gratiarum actoria reverentia, ad fontis originem, unde & ipsi in magistros evaserunt, discipulos se fuisse, & adhuc esse cupientes gloriantur. Conjunxit Fr. Vincentius Gotti, quibus

F. Vincentius Ludovicus Gotti, Bononiensis, Ordinis Prædicatorum electus Patriarcha Hierosolymitanus, S. R. E. Presbyter Cardinalis creat, à SS.^{mo} D. N. BENEDICTO PAPA XIII. in Consistorio secreto habito post Semipublicum die 30. Aprilis 1728.

86.

Am Grat. et Priv. Sac. Cæs. Maj.

Joh. Christoph. Kolb, excud. Aug. V.

Constitutio facta habito post Gen. publicum die 30 Aprilis 1728
 in Cathedrali curia a SS. DN BENEDICTO RAYXIII
 totius electis Patribus Hieronymum S. R. E. Presby-
 terum Vincentium Ludovicum Gottl. Boncompagni & Ordinis Praedica-

quibus nostrum sacrum Ordinem illustravit, doctrinae radijs, splendorem virtutis, circa omnes se ipsum bonorum operum præbens exemplum fuit in schola, D. Thomæ æmulator, in claustrali regimine, D. Dominici imitator, ibi profudit sapientiae oracula, hic dedit prudentiae specimina. In diversis Conventibus Fratrum suffragiis, sed præcipuè in Conventu Bonnoniensi iteratò in Priorem electus, ipse in se prius exactæ regularis disciplinae observator, facili negotio sibi subditos Religiosos ad sequelam duxit; nihil in rebus arduis Conventus ordinare aggressus est, nisi divina ope implorata per intercessionem Thavmaturgi Sanctissimi Patris nostri Dominici, cujus veneranda ossa ibidem marmoreæ inclausa arcæ in sacra conventus æde multa hominum frequentia publico cultu honorantur, impetratis quotidianis à sanctissimo Patriarcha divini Numinis favoribus, auxiliisque in maximis necessitatibus. Conventus Bonnoniensis merito inter omnes S. Ordinis per orbem Conventus primatum sibi attribuit ob sacrum pignus D. nostri Fundatoris ibidem depositum. Hunc enim locum S. Pater præ reliquis delegit ultimis suæ vitæ claudendis periodis. In hoc sacro Religiosorum Fratrum cœtu floret in primis sacrae Inquisitionis officium, attentissimo sapientiae suæ oculo invigilando, ne vel pestifer contagiosæ hæresis halitus, auram Catholicæ Civitatis à longè inficiat. Florent ibidem altissimarum scientiarum facultates, continuis scholasticis disquisitionibus intricata dubia, & nodos sublimissimarum quaestionum resolventes, & dilucidantes. Alit præfatus Conventus ultra 120. Religiosos sub optima regularis disciplinae observantia, quos inter offendens celeberrimos Magistros, famosissimos Divini Verbi Præcones, qui S. Ordinis antonomasticum Prædicatorij elogium augent, conservant. In hoc amplissimo & antiquissimo Conventu Fr. Vincentius Ludovicus Maria Gotti sacrum Religionis habitum assumpsit, & varia Ordinis ministeria inoffenso pede altissima sapientia comite percurrentes, tandem præstantissimorum Virorum unanimis eligentium calculis Provinciæ Lombardiæ præficebatur, quo munere summa cum discretione, & prudentia functus omnium anioem, etiam eorum, in quos severiùs animadvertere in moribus coërcendis durioris disciplinae necessitas eum compulit, promeruit. Post aliquot annorum decursum sacrae Inquisitionis Mediolani à S. Cardinalium Congregatione muneri imponebatur, ubi iudicium aut sententiam formavit nullam, nisi ex tanti officij legum præscriptu, vocatisque prius in consilium virtutibus suæ conscientiae testimonium reddentibus. Duo sunt præcipua in Orthodoxa Republica officia, quorum auctor, & antesignanus est ipse S. Ordinis fundator Dominicus, nimirum sacrae Inquisitionis, & Magisterij sacri Palatij Romæ, jure quasi hæreditario jam per continuam sinè ulla interruptione successionem in filios tanti Patris transfusa; testes omni exceptione majores sunt tot emanatae Pontificiæ Bullæ, agnoscentes S. P. Dominicum utriusque officij auctorem, & inde uberrimos fructus in Ecclesiam universalem derivatos, summis encomiis de prædicantes. Sed ut ad Fr. Gotti revertamur: Experta est summi hujus Viri sapientiam hæreticorum pravitas, quam ubique potuit, inquisitam confudit, profligavit, eliminavit, verbis & scriptis prostratam. Experta est hujus præstantissimi Viri profundissimam doctrinam nimium exorbitans Paccininni Calviniani temeritas, cujus egregio suo contra ipsum in lucem edito libro *la Chiesa di Christo dimostrata da Segni, e da dogmi* intitulo, dogmatum fraudes detexit, errores confutavit, enervavit, & radicitus evulsit. Versatur præfatus liber doctissimas inter manus, suumque ex arte probat Magistram. *Ecce volumen volans, Zachariæ 5.* Quis altum ejus impedit volatum? *plenum est oculis intus & foris.* Volat jam per totam Italiam alis suæ vernaculæ linguæ, docet doctos, instruit plebem, confirmat fideles, confundit infideles, explicat fidei veræ dogmata, & luce meridiana clariùs ostendit ex signis, & doctrina nullam esse, nec esse posse præter Catholicam, veram Ecclesiam, sed reliquas esse falsas, inanes, damnabiles. Volat per Urbes, Provincias & Regna in idiomate latino, per Germaniam, Belgium, Galliam, Hispaniam, Prusiam, Poloniam, Daniam, Suetiam,

& Helvetiam, ubi ex utroq; idiomate, rebus Catholicæ veritatis vulpem in astutia sua deprehensam irretitamque in Laco di Como unâ cum sua nequitia submersit. Hic liber laudatur ab omnibus, desideratur ab omnibus, approbatur ab omnibus, fatentibus ipsis hæreticis, esse per hunc librum jugulatos Picinini errores, eversa sua dogmata, detectas sua fraudes, proscriptam denique suam protervitatem. Volat ultimò tandem hoc egregium volumen ad summum usque Ecclesiæ Montis Vaticani verticem, ibique alis contractis in gremium humillimè se dimittit Matris infallibilis veritatis. Excepit hoc volumen volans paterno affectu Sua Sanctitas BENEDICTUS XIII. cui P. Magister Gotti ob insignem Doctrinam, comprobata sinceritatem, & Religiosam modestiam jam à retro plurimis annis acceptissimus nunquam non fuerat, & ad memoriam revocatis adeò Viri præclari meritis, constituit eximios ejus labores remunerari. Quare dignissimum supremis Ecclesiasticis dignitatibus eum in Consistorio secreto habito 30. Aprilis arno 1728. Patriarcham Jerosolomytanum creavit, & post duas horas Cardinalem unanimis Purpuratorum suffragijs, & *Placet*. Congratulabatur, sibi totum Purpuratorum Patrum Collegium de augmento triplicitati jam splendoris ex ordine Prædicatorum Eminentissimorum Cardinalium Pipia, Selli, & Gotti ad sacram Purpuram eveكتورum à Sanctissimo Patre BENEDICTO XIII. illorum ejusdem professionis Confratre. Summò hæc eveكتور ad S. Purpuram afficiebat gaudiò Eminentissimum Legatum Pontificium, & Archiepiscopum Bonnoniensem, qui solemni pompa, & apparatu curribus vehebantur ad Conventum nostrum D. Dominici Neo-Purpuratum Principem tenerimo affectu complexuri gratulatorio ad Purpuræ honorem. Tota Bonnonia festivis ardebat plausibus, illuminata per domos lætis ignibus. Magna cum pompa nobilissimus Magistratus Bonnoniensis ad Conventum se se contulit gratulaturus P. Magistro Gotti ad Cardinalatus dignitatem, jure merituissimo obtentam, offerens magnifica Neo-purpurato munera, totamque Gottianam familiam honorans donata nobilitate. Universitas Bonnoniensis comparuit gratulatorijs votis in solempni habitu Doctorali, sacram Purpuram in Neo-Purpurato Dynasta, qui doctissimus inter Doctores audiit, excolatura. Eminentissimus Cardinalis Spinola suum in Neo-purpuratum ostensurus amorem, & æstimationem tribus valdè magnificis curribus eum honoravit in donum datis. Quis verò explicabit Conventus nostri Prædicatorij Bonnoniensis gestientis animi, & corporis jubilos in exaltatione ad Purpuram sui honorandissimi filij, proni in terram unus post alterum deosculabatur Eminentissimi sui Confratris Purpuram, apprecantes per series myriadum, ut sanctissimi in folio Petri constituti Patris simul & Confratris venerandissimum succolaret senium, & nunquam desineret sui nativi Conventus Bonnoniensis benignissimus existere Pater, cujus assumpto S. Ordinis habitu non dedignatus est esse per professionem filius,

